

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 2003/98, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/37 (κωδικοποιημένη έκδοση), στο πλαίσιο προσεγγίσεως ελάχιστης εναρμονίσεως, την έννοια ότι εθνική ρύθμιση μπορεί να επιτρέπει απεριόριστη (απόλυτη) πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες οι οποίες προκύπτουν από συμβάσεις που αφορούν δικαιώματα δημιουργού και από συμβάσεις παροχής συμβουλών, ακόμη και αν οι εν λόγω πληροφορίες ορίζονται ως εμπορικό απόρρητο και η εν λόγω ρύθμιση προβλέπει κάτι τέτοιο μόνο για οντότητες που τελούν υπό την κυριαρχική επιρροή του κράτους, αλλά όχι για τους λοιπούς υποχρέους, και ασκεί συναφώς επιρροή ως προς την ως άνω ερμηνεία οι ρυθμίσεις του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 που αφορούν τη δημοσιοποίηση πληροφοριών, ιδίως υπό την έννοια ότι η πρόσβαση σε πληροφορίες δημόσιου χαρακτήρα, κατά την οδηγία 2003/98, δεν μπορεί να είναι ευρύτερη από την προβλεπόμενη στους ομοιόμορφους κανόνες σχετικά με τη δημοσιοποίηση δεδομένων που θεσπίζονται με τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Έχει ο κανονισμός 575/2013, εξεταζόμενος από την άποψη των κανόνων περί δημοσιοποιήσεως πληροφοριών σχετικά με την εμπορική δραστηριότητα των τραπεζών, και ειδικότερα το άρθρο 446 και το άρθρο 432, παράγραφος 2, που περιέχονται στο όγδοο μέρος του εν λόγω κανονισμού, την έννοια ότι αντιβαίνει στους εν λόγω κανόνες ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει σε τράπεζα που τελεί ή τελούσε υπό την κυριαρχική επιρροή φορέα δημοσίου δικαίου την υποχρέωση να δημοσιοποιεί πληροφορίες σχετικές με συμβάσεις συναφθείσες για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, δικηγορικών υπηρεσιών, υπηρεσιών δημιουργών διανοητικών έργων και άλλων υπηρεσιών διανοητικής φύσεως και, ειδικότερα, πληροφορίες σχετικά με το είδος της συναφθείσας συμβάσεως, τον αντισυμβαλλόμενο (για νομικά πρόσωπα: εμπορική επωνυμία, έδρα, εταιρική διεύθυνση), την αξία της συμβάσεως, το ύψος των επιμέρους πληρωμών, την ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως, τη διάρκεια της συμβατικής σχέσεως και παρόμοια δεδομένα τα οποία προκύπτουν από τα παραρτήματα των συμβάσεων –πληροφορίες οι οποίες ανατρέχουν στην περίοδο που η τράπεζα τελούσε υπό την κυριαρχική επιρροή του κράτους–, χωρίς πρόβλεψη οποιασδήποτε εξαιρέσεως από την εν λόγω υποχρέωση και χωρίς δυνατότητα σταθμίσεως του συμφέροντος του κοινού να έχει πρόσβαση στα δεδομένα και του συμφέροντος της τράπεζας να διαφυλάξει το εμπορικό απόρρητο, όταν δεν πρόκειται για περίπτωση που εμφανίζει διασυννοριακά στοιχεία;

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2017 η Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) και η Armando Álvarez, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15, ASPLA και Armando Álvarez κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-222/17 P)

(2017/C 213/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) και Armando Álvarez, S.A. (εκπρόσωποι: S. Moya Izquierdo και M. Troncoso Ferrer, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Ένωση

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση T-40/15 και να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει στις ανααιρεσείουσες το ποσό των 3 495 038,66 ευρώ ως αποζημίωση λόγω παραβάσεως από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλέον αντισταθμιστικών τόκων και τόκων υπερημερίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Έλλειψη αιτιολογίας και πλάνη περί το δίκαιο κατά τον υπολογισμό του ενδεδειγμένου χρονικού διαστήματος μεταξύ της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και της ενάρξεως της προφορικής διαδικασίας.
2. Πλάνη περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά τη θεώρηση ως ζημίας των τόκων επί του προστίμου.
3. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της αρχής της απαγορεύσεως εκδόσεως αποφάσεως πέραν των αιτηθέντων (*ultra petita*).

4. Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των αναιρεσιουσών σε ό,τι αφορά την αποτίμηση της προκληθείσας υλικής ζημίας.
5. Πλάνη περί το δίκαιο καθόσον η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση υποπίπτει σε πρόδηλη αντίφαση σε ό,τι αφορά την περίοδο στην οποία ανάγεται η ανορθωτέα ζημία.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Μαΐου 2017 —
Erdem Deha Altiner και Isabel Hanna Ravn κατά Udlændingestyrelsen**

(Υπόθεση C-230/17)

(2017/C 213/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Erdem Deha Altiner και Isabel Hanna Ravn

Καθή: Udlændingestyrelsen

Προδικαστικό ερώτημα

Απαγορεύουν το άρθρο 21 ΣΛΕΕ και κατ' αναλογία η οδηγία για την ελεύθερη κυκλοφορία ⁽¹⁾ σε κράτος μέλος να αρνηθεί να παράσχει παράγωγο δικαίωμα διαμονής σε υπήκοο τρίτου κράτους, ο οποίος είναι μέλος της οικογενείας πολίτη της Ένωσης έχοντας την ιθαγένεια αυτού του κράτους μέλους και έχοντας επιστρέψει εκεί αφότου άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, όταν το εν λόγω μέλος της οικογενείας δεν εισήλθε στο έδαφος του κράτους μέλους ή δεν υπέβαλε αίτηση τίτλου διαμονής ως φυσική προέκταση της επιστροφής του πολίτη της Ένωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις
10 Μαΐου 2017 — E**

(Υπόθεση C-240/17)

(2017/C 213/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: E

Αναιρεσίβλητη: Maahanmuuttovirasto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνεπάγεται η υποχρέωση διαβουλεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών που προβλέπεται από το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν ένομες συνέπειες τις οποίες ο υπήκοος τρίτης χώρας μπορεί να επικαλεστεί σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο κράτος λάβει σε βάρος του μέτρο απαγορεύσεως εισόδου στο σύνολο του χώρου Σένγκεν και εκδώσει απόφαση περί επιστροφής στη χώρα καταγωγής του με το σκεπτικό ότι αυτός συνιστά κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια;